EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

فضائل يوم عرفة

Faḍā'il yawm ʿArafah

VIRTUȚILE ZILEI DE ʿARAFAH

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Virtuțile zilei de ʿArafah

فضائل يوم عرفة

Faḍāʾil yawm ʿArafah

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: فضائل يوم عرفة
Ediția I
Institutul Tawhid · Ediție în limba română. Text coranic arab: Tanzil Project, Uthmani v1.1, © 2007–2026 Tanzil Project, CC BY 3.0 · https://tanzil.net.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr, Faḍāʾil yawm ʿArafah. PDF oficial al autorului, 34 de pagini.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Introducere 1
1 Cea mai bună zi a anului 4
2 Ziua în care Allah a desăvârșit religia și a împlinit binefacerea .. 6
3 Ziua în care cei mai mulți sunt eliberați din Foc 9
4 Domnul Preaînalt Se apropie de robii Săi 13
5 Allah Se mândrește cu oamenii de la ʿArafah înaintea îngerilor 15
6 Allah primește rugile oamenilor de la ʿArafah 18
7 Una dintre zilele care îl umilesc cel mai mult pe Șayṭān 21
Îndrumări pentru ziua de ʿArafah 22
1. Rostirea frecventă a cuvântului monoteismului 22
2. Ridicarea mâinilor în timpul rugii 24
3. Folosirea rugilor transmise de la Profet 25
4. Sinceritatea față de Allah 27
5. Ruga pentru părinți, rude și toți musulmanii 29
6. Folosirea timpului pentru pomenire și rugă 30
7. Evitarea gălăgiei și a rugilor în grup 32
Indice 34

Introducere

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător!

Lauda I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor. Binecuvântarea și pacea să fie asupra celui mai nobil dintre profeți și trimiși, Profetul nostru Muḥammad, cel demn de încredere, asupra familiei sale și tuturor companionilor săi! Așadar:

Pelerinajul la Casa lui Allah Preaînaltul este al patrulea dintre cei cinci stâlpi ai Islamului. Este obligatoriu pentru orice musulman responsabil din punct de vedere religios, care are posibilitatea să-l împlinească[1], așa cum a spus Preaînaltul:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ ٱلْبَيْتِ مَنِ ٱسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ عَنِ ٱلْعَٰلَمِينَ﴾

„Oamenii sunt datori față de Allah să împlinească pelerinajul la Casă, cei care au putința să ajungă la ea. Iar cine nu crede, Allah nu are nevoie de lumile întregi.”

Coran, Āl ʿImrān 3:97 (fragment)

1 Persoana responsabilă din punct de vedere religios este cea care a ajuns la pubertate și are mintea sănătoasă. Posibilitatea cuprinde:
- Capacitatea fizică: omul să fie sănătos trupește și să poată suporta greutatea călătoriei și împlinirea ritualurilor.
- Capacitatea financiară: omul să dispună de cheltuielile necesare pelerinajului și călătoriei către el.

Pentru această mare adorare sunt statornicite numeroase virtuți, între care cuvintele Profetului ﷺ:

الْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ

„Pelerinajul primit nu are altă răsplată decât Paradisul.”[2]

Și cuvintele sale ﷺ:

مَنْ حَجَّ هَذَا الْبَيْتَ، فَلَمْ يَرْفُثْ، وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَمَا وَلَدَتْهُ أُمُّهُ

„Cel care împlinește pelerinajul la această Casă fără să săvârșească rafath[3] *și fără să facă păcate se întoarce așa cum era în ziua în care l-a născut mama sa.”*[4]

Allah Atotputernicul a deosebit această îndatorire prin faptul că împlinirea ei are loc în cele mai bune zile ale anului, fără excepție, așa cum a spus Profetul ﷺ:

مَا مِنْ أَيَّامٍ أَعْظَمَ عِنْدَ اللَّهِ، وَلَا أَحَبَّ إِلَيْهِ الْعَمَلُ فِيهِنَّ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشْرِ

„Nu sunt zile mai măreț înaintea lui Allah și în care faptele să-I fie mai iubite decât aceste zece zile.”[5]

2 Relatat de Muslim, nr. 1349.

3 Rafath înseamnă raportul sexual și preliminariile sale fizice, precum sărutul și cele asemănătoare, precum și cele verbale, ca vorbirea legată de raportul sexual și de dorință. Include și vorbirea obscenă.

4 Relatat de al-Bukhārī, nr. 1819, și Muslim, nr. 1350.

5 Relatat de imamul Aḥmad, nr. 6155. Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar al-ʿAsqalānī l-a considerat bun în Al-Amālī al-muṭlaqah, p. 14.

Apoi, dintre aceste zece zile, Allah Atotputernicul a deosebit ziua de ʿArafah prin mai multe virtuți și a făcut din șederea în această zi la ʿArafah cel mai însemnat stâlp al pelerinajului, așa cum a spus Profetul ﷺ:

الْحَجُّ عَرَفَةُ

„Pelerinajul este ʿArafah."[6]

Datorită însemnătății zilei de ʿArafah și a rangului ei înalt, am dorit să adun o serie de virtuți statornicite de la Profetul nostru cel Nobil ﷺ despre această zi, pentru ca pelerinul să înțeleagă această mare binefacere și această înaltă cinste pe care Allah i-a înlesnit-o prin prezența sa în această zi și împlinirea acestui mare ritual. Apoi am amintit câteva îndrumări la care pelerinul trebuie să ia aminte cât se află în acest loc binecuvântat, în ziua de ʿArafah.

Îl rog pe Allah să primească pelerinajul celor care merg la Casa Sa, să-l facă un pelerinaj primit și o strădanie răsplătită. El este Cel care Aude și Răspunde!

6 Relatat de Abū Dāwūd, nr. 1949, și al-Tirmidhī, nr. 889. Al-Albānī l-a considerat autentic în Al-Irwāʾ, nr. 1064.

1 Cea mai bună zi a anului

Ziua de ʿArafah[7] este a noua zi a lunii Dhū al-Ḥijjah. Este statornicit de la Profet ﷺ că aceste zece zile sunt cele mai bune zile ale anului, fără excepție, iar fapta bună împlinită în ele este mai bună decât cea împlinită în alte zile. Ibn ʿUmar, Allah să fie mulțumit de amândoi, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

مَا مِنْ أَيَّامٍ أَعْظَمَ عِنْدَ اللَّهِ، وَلَا أَحَبَّ إِلَيْهِ الْعَمَلُ فِيهِنَّ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشْرِ

„Nu sunt zile mai mărețe înaintea lui Allah și în care faptele să-I fie mai iubite decât aceste zece zile.”[8]

Stăpânul lumilor a jurat pe aceste zece zile în Cartea Sa cea Nobilă — iar El, Preaînaltul, nu jură decât pe ceva măreț — spunând în sura al-Fajr:

﴿وَلَيَالٍ عَشْرٍ﴾

„Și pe zece nopți!”
Coran, al-Fajr 89:2

7 Învățații au păreri diferite despre întâietatea acestei zile față de ziua următoare, ziua sacrificiului. Vezi Laṭāʾif al-maʿārif de Ibn Rajab, p. 280.

8 Trimiterea acestei relatări a fost menționată anterior: Aḥmad, nr. 6155.

Ibn ʿAbbās, Allah să fie mulțumit de amândoi, a spus:

إن الليالي العشر التي أقسم الله بها: هي ليالي العشر الأُوَل من ذي الحجة

„Cele zece nopți pe care Allah a jurat sunt nopțile primelor zece zile din Dhū al-Ḥijjah."

Așa au spus și ʿAbd Allāh ibn al-Zubayr, Mujāhid, Masrūq, ʿIkrimah, Qatādah, al-Ḍaḥḥāk și alții dintre înaintașii acestei comunități. Ibn Jarīr al-Ṭabarī a considerat această interpretare cea mai întemeiată și a transmis consensul exegeților asupra ei.[9] Mai mult, Allah Atotputernicul a jurat chiar pe ziua de ʿArafah, ceea ce arată că ea are o virtute și o măreție în plus față de celelalte zile din cele zece. Preaînaltul a spus în sura al-Burūj:

﴿وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ﴾

„Și pe martor și pe ceea ce este mărturisit!"
Coran, al-Burūj 85:3

Profetul ﷺ a spus:

الْيَوْمُ الْمَشْهُودُ: يَوْمُ عَرَفَةَ، وَالشَّاهِدُ: يَوْمُ الْجُمُعَةِ...

„«Ziua mărturisită» este ziua de ʿArafah, iar «martorul» este ziua de vineri..."[10]

Tot astfel au explicat-o califul drept călăuzit ʿAlī ibn Abī Ṭālib, Abū Hurayrah și Ibn ʿAbbās, Allah să fie mulțumit de ei.[11]

9 Pentru cele de mai sus, vezi Jāmiʿ al-bayān fī tafsīr al-Qurʾān, 24/345–348.

10 Relatat de al-Tirmidhī, nr. 3339. Al-Albānī l-a considerat bun în Al-Silsilah al-ṣaḥīḥah, nr. 1502.

11 Pentru cele de mai sus, vezi Jāmiʿ al-bayān fī tafsīr al-Qurʾān, 24/264.

2 Ziua în care Allah a desăvârșit religia și a împlinit binefacerea

Allah Atotputernicul i-a pogorât Profetului Său cel Nobil ﷺ, în după-amiaza zilei de ʿArafah, cuvintele Preaînaltului:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا﴾

„Astăzi am desăvârșit pentru voi religia voastră, am împlinit asupra voastră binefacerea Mea și am ales pentru voi Islamul ca religie."

Coran, al-Mā'idah 5:3 (fragment)

În cele două Ṣaḥīḥ-uri se relatează de la Ṭāriq ibn Shihāb că un bărbat dintre evrei a venit la ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb, Allah să fie mulțumit de el, și i-a spus: *„O, conducător al credincioșilor! În Cartea voastră este un verset pe care îl recitați; dacă ne-ar fi fost pogorât nouă, evreilor, am fi făcut din ziua aceea o sărbătoare."* El a întrebat: *„Care verset?"* Bărbatul a spus:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا﴾

„Astăzi am desăvârșit pentru voi religia voastră, am împlinit asupra voastră binefacerea Mea și am ales pentru voi Islamul ca religie."

Coran, al-Mā'idah 5:3 (fragment)

ʿUmar, Allah să fie mulțumit de el, a spus: „Eu cunosc ziua în care a fost pogorât și locul în care a fost pogorât. I-a fost pogorât Trimisului lui Allah ﷺ la ʿArafāt, într-o zi de vineri."[12]
Ibn Jarīr al-Ṭabarī, Allah să aibă milă de el, a spus, explicând înțelesul cuvintelor Sale:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا﴾

„Astăzi am desăvârșit pentru voi religia voastră, am împlinit asupra voastră binefacerea Mea și am ales pentru voi Islamul ca religie."
Coran, al-Mā'idah 5:3 (fragment)

„Astăzi v-am desăvârșit, o, credincioși, îndatoririle pe care vi le-am impus, rânduielile Mele, porunca Mea către voi și interdicția Mea, cele îngăduite de Mine și cele oprite de Mine... precum și dovezile pe care vi le-am pus înainte pentru toate lucrurile religiei voastre de care aveți nevoie. V-am împlinit toate acestea, astfel că, după această zi, nu li se mai adaugă nimic. Aceasta s-a petrecut în ziua de ʿArafah, în anul în care Profetul ﷺ a împlinit Pelerinajul de Adio."[13]

12 Relatat de al-Bukhārī, nr. 45, și Muslim, nr. 3017.
13 Jāmiʿ al-bayān fī tafsīr al-Qur'ān, 8/80.

De aceea, când musulmanul stă pe pământul de la ʿArafāt, trebuie să-și amintească binefacerea lui Allah asupra sa și asupra tuturor oamenilor și jinnilor prin împlinirea și desăvârșirea acestei religii. Apoi să aibă cea mai mare grijă să păstreze rânduielile religiei sale, în care nu este nicio lipsă, și să se ferească pe deplin de născocirea unor inovații în religie, introducând fapte pentru care Allah nu a pogorât nicio dovadă. Căci:

كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ

„Orice lucru nou introdus este o inovație, iar orice inovație este rătăcire.”[14]

Profetul nostru cel Nobil ﷺ a spus:

مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ، فَهُوَ رَدٌّ

„Cine introduce în această religie a noastră ceva care nu face parte din ea, acel lucru este respins.”[15]

Adică fapta este respinsă și nu îi este primită celui care a săvârșit-o.

14 Relatat de Abū Dāwūd, nr. 4607. Al-Albānī l-a considerat autentic în Al-Irwā', nr. 891.

15 Relatat de al-Bukhārī, nr. 2697, și Muslim, nr. 1718.

3 Ziua în care cei mai mulți sunt eliberați din Foc

Mama credincioșilor ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

مَا مِنْ يَوْمٍ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ يُعْتِقَ اللَّهُ فِيهِ عَبْدًا مِنَ النَّارِ مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَإِنَّهُ لَيَدْنُو، ثُمَّ يُبَاهِي بِهِمُ الْمَلَائِكَةَ، فَيَقُولُ: مَا أَرَادَ هَؤُلَاءِ؟

„Nu este nicio zi în care Allah să elibereze din Foc mai mulți robi decât în ziua de ʿArafah. El Se apropie, apoi Se mândrește cu ei înaintea îngerilor și spune: «Ce și-au dorit aceștia?»"[16]

Ziua de ʿArafah este, așadar, ziua anului în care au loc cele mai multe eliberări din Foc. Musulmanul să se străduiască să se îndrepte cu sinceritate către Allah în această mare zi și să-L roage stăruitor să-l înscrie, în acea după-amiază, printre cei eliberați din Foc, al căror număr nu-l poate cuprinde decât El, Atotputernicul.

16 Relatat de Muslim, nr. 1348.

Musulmanul să se străduiască și să evite lucrurile care îl împiedică să dobândească această mare virtute, precum asocierea altora lui Allah. Din aceasta fac parte invocarea altcuiva în afara lui Allah sau îndreptarea vreunui act de adorare către altcineva. Este păcatul pe care Allah nu-l iartă, așa cum a spus Preaînaltul:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ﴾

„Allah nu iartă să I se asocieze ceva, dar iartă ceea ce este mai prejos de aceasta cui voiește.”
Coran, al-Nisāʾ 4:48 (fragment)

Mai mult, asocierea altora lui Allah zădărnicește toate faptele bune, așa cum a spus Preaînaltul:

﴿وَلَقَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ﴾

„Ți s-a revelat ție și celor de dinaintea ta: «Dacă vei asocia, fapta ta va fi cu siguranță zădărnicită și vei fi negreșit dintre cei pierduți.»”
Coran, al-Zumar 39:65

La fel, inovațiile în religie fac ca fapta să fie respinsă și să nu fie primită. Tot astfel sunt îngâmfarea față de sine și trufia față de oameni. S-a relatat de la Jābir ibn ʿAbd Allāh, Allah să fie mulțumit de amândoi, de la Profet ﷺ:

لَا يُرَى يَوْمٌ أَكْثَرُ عَتِيقًا مِنَ النَّارِ مِنْهُ، وَلَا يَغْفِرُ اللَّهُ فِيهِ لِمُخْتَالٍ

„Nu se vede o zi în care mai mulți să fie eliberați din Foc decât în această zi, iar Allah nu-l iartă în ea pe cel trufaș."[17]

Adică ziua de ʿArafah. Este autentic și că Profetul ﷺ a spus:

لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خُيَلَاءَ

„Allah nu-l privește pe cel care își târăște veșmântul din trufie."[18]

17 Relatat de al-Ismāʿīlī în Muʿjam asāmī al-shuyūkh, p. 326, prin Abū al-Zubayr de la Jābir; în lanțul său se află un relatator slab. L-a relatat și ʿAbd al-Razzāq al-Ṣanʿānī, nr. 8813, prin Ayyūb de la al-Qāsim ibn Abī Bazzah. Ayyūb a avut o îndoială dacă relatarea era atribuită Profetului sau era redată fără această atribuire. Prin reunirea celor două căi de transmitere, relatarea este bună. Allah știe cel mai bine.

18 Relatat de al-Bukhārī, nr. 5783, și Muslim, nr. 2085.

Tot astfel este și stăruința în săvârșirea păcatelor mari. Cele cinci rugăciuni — cei mai însemnați stâlpi ai religiei după cele două mărturisiri de credință — nu ispășesc păcatele celui care stăruie în săvârșirea păcatelor mari și nimicitoare, așa cum a spus Profetul ﷺ:

الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ، مَا لَمْ تُغْشَ الْكَبَائِرُ

„Cele cinci rugăciuni și rugăciunea de vineri până la următoarea vineri ispășesc ceea ce este între ele, atât timp cât nu se săvârșesc păcatele mari.”[19]

De aceea, pelerinul pe care Allah l-a cinstit cu această mare adorare să nădăjduiască să fie, în acea zi, dintre cei eliberați din Foc, să-L roage stăruitor pe Allah pentru aceasta și să ia în inima sa o hotărâre sinceră de a părăsi păcatele mari și fărădelegile. Astfel va dobândi această mare izbândă și această înaltă virtute de la Allah Atotputernicul:

﴿فَمَن زُحۡزِحَ عَنِ ٱلنَّارِ وَأُدۡخِلَ ٱلۡجَنَّةَ فَقَدۡ فَازَۗ وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلۡغُرُورِ﴾

„Cel care este îndepărtat de Foc și făcut să intre în Paradis a izbutit. Viața lumească nu este decât o desfătare amăgitoare.”[20]

Coran, Āl ʿImrān 3:185 (fragment)

19 Relatat de Muslim, nr. 233.

20 Vezi Laṭāʾif al-maʿārif de al-Ḥāfiẓ Ibn Rajab, p. 628.

4 Domnul Preaînalt Se apropie de robii Săi

În relatarea anterioară a Mamei credincioșilor ʿĀʾishah, Allah să fie mulțumit de ea, se află cuvintele:

... وَإِنَّهُ لَيَدْنُو، ثُمَّ يُبَاهِي بِهِمُ الْمَلَائِكَةَ، فَيَقُولُ: مَا أَرَادَ هَؤُلَاءِ؟

„...El Se apropie, apoi Se mândrește cu ei înaintea îngerilor și spune: «Ce și-au dorit aceștia?»”[21]

Cuvintele sale ﷺ: *„El Se apropie”* înseamnă că Allah Preaînaltul coboară la cerul cel mai de jos și Se apropie de robii Săi aflați la ʿArafāt cu o apropiere potrivită gloriei, măreției și desăvârșirii Sale, fără a stabili modalitatea ei, fără a o asemăna cu cea a făpturilor, fără denaturare și fără negare. Această coborâre și apropiere de oamenii de la ʿArafah țin de mila lui Allah, căci din ele urmează multe bunuri și binecuvântări și se pogoară îndurările. Astfel se află în relatarea în care Profetul ﷺ i-a răspuns unuia dintre companioni, când acesta l-a întrebat despre răsplata celui care stă la ʿArafah. El ﷺ a spus:

أَمَّا وُقُوفُكَ بِعَرَفَةَ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَنْزِلُ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَيُبَاهِي بِهِمُ الْمَلَائِكَةَ، يَقُولُ: هَؤُلَاءِ عِبَادِي، جَاءُونِي

21 Relatarea a fost citată anterior: Muslim, nr. 1348.

شُعْثًا غُبْرًا، مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ، يَرْجُونَ رَحْمَتِي وَيَخَافُونَ عَذَابِي وَلَمْ يَرَوْنِي، فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْنِي؟ فَلَوْ كَانَ عَلَيْكَ مِثْلُ رَمْلِ عَالِجٍ، أَوْ مِثْلُ أَيَّامِ الدُّنْيَا، أَوْ مِثْلُ قَطْرِ السَّمَاءِ ذُنُوبًا غَسَلَهَا اللَّهُ عَنْكَ

„Cât despre șederea ta la ʿArafah, Allah Atotputernicul coboară la cerul cel mai de jos și Se mândrește cu ei înaintea îngerilor, spunând: «Aceștia sunt robii Mei. Au venit la Mine cu părul răvășit și prăfuiți, din toate trecătorile îndepărtate, nădăjduind mila Mea și temându-se de pedeapsa Mea, deși nu M-au văzut. Cum ar fi dacă M-ar vedea?» Chiar de ai avea păcate cât nisipul de la ʿĀlij[22], cât zilele acestei lumi sau cât picăturile ploii din cer, Allah le-ar spăla de pe tine.”[23]

22 ʿĀlij: nisip mult, adunat și îngrămădit unul peste altul.

23 Relatat de al-Ṭabarānī în Al-Muʿjam al-kabīr, nr. 13566. Al-Albānī l-a considerat bun în Ṣaḥīḥ al-jāmiʿ, nr. 1360.

5 Allah Se mândrește cu oamenii de la ʿArafah înaintea îngerilor

ʿAbd Allāh ibn ʿAmr ibn al-ʿĀṣ, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, a relatat că Profetul ﷺ a spus:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبَاهِي مَلَائِكَتَهُ عَشِيَّةَ عَرَفَةَ بِأَهْلِ عَرَفَةَ
فَيَقُولُ: انْظُرُوا إِلَى عِبَادِي أَتَوْنِي شُعْثًا غُبْرًا

„Allah Atotputernicul Se mândrește înaintea îngerilor Săi cu oamenii de la ʿArafah în după-amiaza zilei de ʿArafah și spune: «Priviți-i pe robii Mei! Au venit la Mine cu părul răvășit și prăfuiți.»”[24]

În relatarea anterioară a Mamei credincioșilor ʿĀʾishah, Allah să fie mulțumit de ea, se află și cuvintele sale ﷺ:

ثُمَّ يُبَاهِي بِهِمُ الْمَلَائِكَةَ

„Apoi Se mândrește cu ei înaintea îngerilor.”

24 Relatat de imamul Aḥmad, nr. 8047. Al-Albānī l-a considerat autentic în Ṣaḥīḥ al-jāmiʿ, nr. 1868.

Aceasta este o mare virtute pentru oamenii de la ʿArafah: Stăpânul lumilor Se mândrește cu ei înaintea adunării cerești a îngerilor nobili și drepți, deși El nu are nevoie de robii Săi, nici de pelerinajul și rugile lor. Preaînaltul a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ أَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ إِلَى ٱللَّهِ ۖ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ
إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى
ٱللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾

„O, oameni! Voi sunteți cei care au nevoie de Allah, iar Allah nu are nevoie de nimeni, El este Cel Vrednic de Laudă. Dacă voiește, vă îndepărtează și aduce o nouă creație. Iar aceasta nu este greu pentru Allah."

Coran, Fāțir 35:15–17

Deși nu are nicio nevoie de făpturile Sale, El Se mândrește cu oamenii aflați în acest loc înaintea îngerilor, pentru a-i cinsti.

Faptul că Se mândrește cu ei înaintea îngerilor arată că Allah le-a iertat păcatele și le-a trecut cu vederea faptele rele. Pelerinii au venit din țări diferite, căutând mila Stăpânului robilor, dorind să dobândească mulțumirea Sa și grădinile Paradisului și să fie eliberați de Foc. Allah i-a cinstit iertându-le păcatele și Se mândrește cu ei înaintea îngerilor. Este statornicit de la Profet ﷺ că el a spus despre cel care stă la ʿArafah:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَهْبِطُ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا يُبَاهِي بِكُمُ الْمَلَائِكَةَ، يَقُولُ: عِبَادِي جَاءُونِي شُعْثًا مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ، يَرْجُونَ رَحْمَتِي، فَلَوْ كَانَتْ ذُنُوبُكُمْ كَعَدَدِ الرَّمْلِ أَوْ كَقَطْرِ الْمَطَرِ أَوْ كَزَبَدِ الْبَحْرِ، لَغَفَرْتُهَا، أَفِيضُوا عِبَادِي مَغْفُورًا لَكُمْ، وَلِمَنْ شَفَعْتُمْ لَهُ

„Allah Atotputernicul coboară la cerul cel mai de jos și Se mândrește cu voi înaintea îngerilor, spunând: «Robii Mei au venit la Mine cu părul răvășit, din toate trecătorile îndepărtate, nădăjduind mila Mea. Chiar dacă păcatele voastre ar fi cât firele de nisip, cât picăturile ploii sau cât spuma mării, le-aș ierta. Mergeți mai departe, robii Mei! Sunteți iertați, voi și cei pentru care ați mijlocit.»”[25]

25 Relatat de al-Bazzār în Musnad-ul său, nr. 6177. Al-Albānī l-a considerat bun în Ṣaḥīḥ al-targhīb wa-l-tarhīb, nr. 1112.

6 Allah primește rugile oamenilor de la ʿArafah

Allah îi răspunde celui care Îl cheamă și îi dă celui care Îi cere, dintre cei aflați în acel loc în această mare zi. În relatarea Mamei credincioșilor ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, a fost amintit că Profetul ﷺ a spus:

يَقُولُ اللَّهُ: مَا أَرَادَ هَؤُلَاءِ؟

„Allah spune: «Ce și-au dorit aceștia?»"

Allah îi întreabă pe îngerii Săi: *„Ce și-au dorit aceștia?"*, deși El îi cunoaște mai bine și știe mai bine ceea ce este în inimile lor. Atotputernicul spune aceasta pentru a le dărui ceea ce au dorit și pentru a le răspunde cererilor. De aceea, după aceasta, El spune:

اشْهَدُوا مَلَائِكَتِي أَنِّي قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ

„Fiți martori, îngerii Mei, că i-am iertat!"[26]

26 Vezi Ṣaḥīḥ al-targhīb wa-l-tarhīb, nr. 1154.

Mai mult, printre cinstirile pe care Allah le dă oamenilor aflați în acel loc este și faptul că le primește mijlocirea pentru cei pentru care s-au rugat și au cerut iertare. În relatarea anterioară este statornicit că El spune:

أَفِيضُوا عِبَادِي مَغْفُورًا لَكُمْ، وَلِمَنْ شَفَعْتُمْ لَهُ

„Mergeți mai departe, robii Mei! Sunteți iertați, voi și cei pentru care ați mijlocit."[27]

De aceea, ziua de ʿArafah este cea mai bună zi a anului pentru rugă și pentru a-I vorbi în taină lui Allah. Profetul ﷺ a spus:

خَيْرُ الدُّعَاءِ: دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ

„Cea mai bună rugă este ruga din ziua de ʿArafah."[28]

Ibn ʿAbd al-Barr, Allah să aibă milă de el, a spus: „Între învățămintele acestui hadith este că ruga din ziua de ʿArafah este mai presus decât cea din alte zile... În hadith este și o dovadă că, în general, rugile din ziua de ʿArafah sunt primite în întregime."[29]

Pelerinului i se cuvine, așadar, să-L cheme pe Allah în această zi cu convingerea că i se răspunde, că Allah nu-i va respinge cererea și nu-i va înșela nădejdea. Aceasta îl îndeamnă la sinceritate, la stăruință adevărată în rugă înaintea lui Allah și la o bună părere despre Domnul său cel Generos.

27 Relatat de al-Bazzār în Musnad-ul său, nr. 6177. Al-Albānī l-a considerat bun în Ṣaḥīḥ al-targhīb wa-l-tarhīb, nr. 1112.

28 Relatat de al-Tirmidhī, nr. 3585. Al-Albānī l-a considerat autentic în Al-Silsilah al-ṣaḥīḥah, nr. 1503.

29 Al-Tamhīd, 6/41.

ʿAbd Allāh ibn al-Mubārak, Allah să aibă milă de el, a spus: „Am venit la Sufyān al-Thawrī în după-amiaza zilei de ʿArafah. Stătea în genunchi, iar ochii îi curgeau de lacrimi. Am plâns, iar el s-a întors spre mine și m-a întrebat: «Ce ai?» I-am spus: «Cine este în situația cea mai rea din această adunare?» Sufyān a răspuns: «Cel care crede că Allah nu-i va ierta pe acești oameni.»”[30]

Al-Fuḍayl ibn ʿIyāḍ, Allah să aibă milă de el, stătea la ʿArafah. Privind plânsul înăbușit[31] al oamenilor și lacrimile lor în după-amiaza zilei de ʿArafah, a spus: „Dacă oamenii aceștia s-ar duce la un om și i-ar cere un dāniq[32], i-ar respinge?” Ei au răspuns: „Nu.” El a spus: „Pe Allah, iertarea este mai ușoară pentru Allah decât este pentru un om să le răspundă dându-le un dāniq.”[33]

30 Relatat de Ibn Abī al-Dunyā în Ḥusn al-ẓann bi-Llāh, p. 92.

31 Plâns înăbușit: gâtuirea produsă de plâns în gât, fără suspine sonore și fără ridicarea glasului.

32 Dāniqul este a șasea parte dintr-un dirham. Expresia arată cât de mic și de neînsemnat este lucrul cerut.

33 Majlis fī faḍl yawm ʿArafah de Ibn Nāṣir al-Dīn al-Dimashqī, p. 63.

7 Una dintre zilele care îl umilesc cel mai mult pe Șayṭān

Ṭalḥah ibn ʿUbayd Allāh ibn Karīz, Allah să aibă milă de el, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

مَا رُئِيَ الشَّيْطَانُ يَوْمًا هُوَ أَصْغَرُ، وَلَا أَدْحَرُ، وَلَا أَحْقَرُ، وَلَا أَغْيَظُ مِنْهُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ، وَمَا ذَاكَ إِلَّا لِمَا رَأَى مِنْ تَنَزُّلِ الرَّحْمَةِ، وَتَجَاوُزِ اللَّهِ عَنِ الذُّنُوبِ الْعِظَامِ

„Șayṭān nu a fost văzut în vreo zi mai micșorat, mai alungat, mai disprețuit și mai mânios decât în ziua de ʿArafah. Aceasta este doar din pricina a ceea ce vede: pogorârea îndurării și trecerea cu vederea de către Allah a păcatelor mari.”[34]

Șayṭān este mâniat și mâhnit de eliberarea robilor din Foc, de pogorârea îndurării și de iertarea păcatelor în acea zi. Însă el se întoarce dezamăgit, pierzător și izgonit.

34 Relatat de imamul Mālik în Al-Muwaṭṭaʾ, nr. 944. Lanțul acestei relatări este statornicit până la Ṭalḥah ibn ʿUbayd Allāh, care face parte din generația de după companioni; prin urmare, relatarea este mursal, atribuită direct Profetului fără menționarea verigii dintre ei. Al-Ḥāfiẓ Ibn ʿAbd al-Barr, Allah să aibă milă de el, a spus: „Înțelesul acestei relatări este păstrat prin numeroase căi de transmitere.”

Îndrumări pentru ziua de ʿArafah

Întrucât ziua de ʿArafah este cea mai bună zi pentru rugă, amintim câteva îndrumări privind ruga în această mare zi:

1. Rostirea frecventă a cuvântului monoteismului
Este recomandat ca musulmanul să repete de multe ori, în această zi, cuvântul monoteismului:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ،
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

„Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afara lui Allah, Singur, fără asociat. A Lui este stăpânirea și Lui I se cuvine lauda, iar El are putere asupra tuturor lucrurilor.”

Aceasta este călăuzirea tuturor profeților, pacea fie asupra lor, așa cum a spus Profetul ﷺ:

خَيْرُ الدُّعَاءِ: دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

„Cea mai bună rugă este ruga din ziua de ʿArafah, iar cel mai bun lucru pe care l-am spus eu și profeții de dinaintea mea este: Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afara lui Allah, Singur, fără asociat. A Lui este stăpânirea și Lui I se cuvine lauda, iar El are putere asupra tuturor lucrurilor."[35]

Într-o altă versiune se află:

وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي عَشِيَّةَ عَرَفَةَ

„Și cel mai bun lucru pe care l-am spus eu și profeții de dinaintea mea în după-amiaza zilei de ʿArafah..."[36]

35 Relatat de al-Tirmidhī, nr. 3585. Al-Albānī l-a considerat autentic în Al-Silsilah al-ṣaḥīḥah, nr. 1503.

36 Relatat de al-Ṭabarānī în Al-Duʿāʾ, nr. 874.

Repetarea acestui cuvânt în această zi are o mare potrivire: ziua de ʿArafah este cea mai bună și cea dintâi dintre zile, iar cuvântul monoteismului *„Lā ilāha illā Allāh”* este cea dintâi și cea mai bună dintre pomeniri. Este statornicit de la Profet ﷺ că a spus:

أَفْضَلُ الذِّكْرِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

„Cea mai bună pomenire este: Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afara lui Allah.”[37]

Este, așadar, potrivit ca robul să rostească de multe ori cea dintâi dintre pomeniri în cea dintâi dintre zile.

2. Ridicarea mâinilor în timpul rugii

În această zi este recomandat ca acela care se roagă să-și ridice mâinile în timpul rugii. Usāmah ibn Zayd, Allah să fie mulțumit de amândoi, a relatat:

كُنْتُ رَدِيفَ النَّبِيِّ ﷺ بِعَرَفَاتٍ، فَرَفَعَ يَدَيْهِ يَدْعُو، فَمَالَتْ بِهِ نَاقَتُهُ، فَسَقَطَ خِطَامُهَا، فَتَنَاوَلَ الْخِطَامَ بِإِحْدَى يَدَيْهِ، وَهُوَ رَافِعٌ يَدَهُ الْأُخْرَى

„Ședeam în spatele Profetului ﷺ la ʿArafāt. El și-a ridicat mâinile, rugându-se. Cămila sa s-a înclinat, iar frâul[38] i-a căzut. El a prins frâul cu una dintre mâini, ținând-o în continuare ridicată pe cealaltă.”[39]

37 Relatat de al-Tirmidhī, nr. 3383. Al-Albānī l-a considerat bun în Al-Silsilah al-ṣaḥīḥah, nr. 1497.

38 Frâul este funia cu care este condusă cămila.

39 Relatat de al-Nasāʾī, nr. 3011. Al-Albānī a declarat autentic lanțul său de transmitere.

În această relatare se vede grija Profetului ﷺ de a se ruga și de a-și ridica mâinile în acea zi. Deși frâul cămilei sale a căzut, el a continuat să se roage, ținând o mână ridicată, în timp ce cealaltă era ocupată cu prinderea frâului căzut.
Este autentic că Profetul ﷺ a spus:

إِنَّ رَبَّكُمْ حَيِيٌّ كَرِيمٌ، يَسْتَحْيِي مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا

„Domnul vostru este plin de pudoare, Generos. El Se sfiește să întoarcă goale mâinile pe care robul Său le ridică spre El.”[40]

3. Folosirea rugilor transmise de la Profet

Pelerinul să se străduiască să folosească rugile transmise de la Profet ﷺ în Sunnah autentică. Aceasta are mai multe foloase, între care:

- Profetului ﷺ i-au fost dăruite cuvintele cuprinzătoare; rugile sale cuprind cererea celor mai depline calități, a țelurilor înalte și a binelui din această lume și din Viața de Apoi.
- Rugile transmise de la Profet ﷺ sunt ferite de orice depășire a limitelor în rugă sau de greșeli de înțeles, fiind rugile celui ocrotit de greșeală ﷺ.

Aceasta se vede în întâmplarea companionului Saʿd ibn Abī Waqqāṣ, Allah să fie mulțumit de el. L-a auzit pe fiul său rugându-se lui Allah astfel: *„O, Allah, Îți cer Paradisul, desfătarea și brocartul său”*, precum și alte lucruri de acest fel, *„și caut la Tine adăpost de Foc, de lanțurile și cătușele lui.”* Saʿd ibn Abī Waqqāṣ, Allah să fie mulțumit de el, i-a spus: *„I-ai cerut lui Allah mult bine și ai căutat la Allah adăpost de mult rău. L-am auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ spunând:”*

40 Relatat de Abū Dāwūd, nr. 1488, și al-Tirmidhī, nr. 3556. Al-Albānī l-a considerat autentic în Ṣaḥīḥ al-jāmiʿ, nr. 1757.

إِنَّهُ سَيَكُونُ قَوْمٌ يَعْتَدُونَ فِي الدُّعَاءِ

„Vor fi oameni care vor depăși limitele în rugă.”

A recitat apoi acest verset:

﴿ٱدْعُوا۟ رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ﴾

„Chemați-L pe Domnul vostru cu umilință și în taină! El nu-i iubește pe cei care depășesc limitele.”

Coran, al-Aʿrāf 7:55

„Îți este de ajuns să spui:”

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ

„O, Allah, Îți cer Paradisul și cuvintele și faptele care mă apropie de el. Caut la Tine adăpost de Foc și de cuvintele și faptele care mă apropie de el.”[41]

Musulmanul care se ține de rugile transmise de la Profet ﷺ dobândește o mare binecuvântare și mult bine și este ferit de primejdiile care pot apărea în ruga sa. Allah știe cel mai bine.

41 Relatat de imamul Aḥmad, nr. 1483, căruia îi aparține această formulare, și Abū Dāwūd, nr. 1480. Al-Albānī l-a considerat autentic în Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd — Al-Umm, nr. 133.

4. Sinceritatea față de Allah

Să fie sincer în ruga sa și în toate faptele sale, căci sinceritatea este una dintre cele două condiții ale acceptării faptelor bune[42], iar lipsa ei anulează fapta. De aceea, atunci când Profetul ﷺ a intrat în starea de iḥrām pentru pelerinaj, la Dhū al-Ḥulayfah, a spus:

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا لَا رِيَاءَ فِيهِ وَلَا سُمْعَةَ

„O, Allah, fă ca acesta să fie un pelerinaj fără ostentație și fără dorința de a fi lăudat de oameni!”[43]

Omul poate îndura greutățile pelerinajului, iar apoi, în Ziua Învierii, să nu găsească nimic din răsplata lui, deoarece și-a făcut pelerinajul de ochii lumii, fără sinceritate față de Allah Atotputernicul.

Din păcate, mulți pelerini din vremurile noastre au ajuns preocupați de fotografii în timp ce îndeplinesc ritualurile pelerinajului. Mulți urmăresc ca ceilalți să-i vadă săvârșind această adorare, iar unii se prefac că adoră sau că se roagă în locurile sfinte, pentru a fi fotografiați în acea ipostază!

42 Cealaltă condiție este ca fapta să fie în acord cu Sunnah Profetului ﷺ.

43 Relatat de Ibn Mājah, nr. 2890. Al-Albānī l-a autentificat.

Există temerea că acela care face astfel de lucruri va fi lipsit de întreaga răsplată a pelerinajului, potrivit cuvintelor Celui Preaînalt:

﴿وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ وَذَٰلِكَ دِينُ ٱلۡقَيِّمَةِ﴾

„Și nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, fiind sinceri față de El în religie și îndreptându-se numai către El, să împlinească rugăciunea și să dea zakātul. Aceasta este religia cea dreaptă.”

Coran, al-Bayyinah 98:5

Profetul ﷺ spune:

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أَوِ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ

„Faptele sunt potrivit intenției și fiecare om va avea ceea ce a intenționat. Cine a emigrat pentru Allah și Trimisul Său, emigrarea sa este pentru Allah și Trimisul Său. Iar cine a emigrat pentru un câștig lumesc sau pentru o femeie cu care să se căsătorească, emigrarea sa este pentru acel lucru pentru care a emigrat.”[44]

44 Relatat de al-Bukhārī, nr. 1, și Muslim, nr. 1907.

Iar în hadithul qudsī, Allah Atotputernicul spune:

أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِي غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكَهُ

„Mai mult decât oricare dintre cei luați drept asociați, Eu sunt lipsit de orice nevoie de asociere. Cine săvârșește o faptă în care Îmi asociază pe altcineva, îl las pe el și asocierea lui."[45]

Pelerinul trebuie, așadar, să urmărească în pelerinajul său sinceritatea față de Allah Atotputernicul și numai mulțumirea Lui și să se străduiască să-și păzească pelerinajul de ceea ce îl anulează sau îi împiedică acceptarea.

5. Ruga pentru părinți, rude și toți musulmanii

Să-i includă în ruga sa pe părinți, rude și pe toți musulmanii, pentru ca folosul ei să-i cuprindă și pe ceilalți, fără să se roage doar pentru sine. Mai ales în fața acestor mari încercări care lovesc țările musulmane — vărsare de sânge, jefuirea și prădarea averilor și încălcarea onoarei oamenilor —, străduiește-te ca și musulmanii să aibă parte din ruga ta! Musulmanii împărtășesc aceleași suferințe și aceleași speranțe, după cum a spus Profetul ﷺ:

الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا

„Credinciosul este pentru credincios asemenea unei clădiri ale cărei părți se întăresc unele pe altele."[46]

45 Relatat de Muslim, nr. 2985.

46 Relatat de al-Bukhārī, nr. 481, și Muslim, nr. 2585.

El ﷺ a mai spus:

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى

„Credincioșii, în iubirea, mila și compasiunea pe care și le arată unii altora, sunt asemenea unui trup: când un mădular suferă, întregul trup îi răspunde prin nesomn și febră."[47]

6. Folosirea timpului pentru pomenire și rugă

Pelerinul să aibă grijă să nu-și irosească timpul în după-amiaza zilei de ʿArafah, ci să-l folosească pentru pomenirea lui Allah și pentru rugă. De aceea, în ziua de ʿArafah, Profetul ﷺ a unit rugăciunile de ẓuhr și ʿaṣr, săvârșindu-le pe amândouă la vremea primei[48], astfel încât pelerinii să se poată dedica rugii și chemării smerite a lui Allah.

Este dureros ca pelerinul să piardă prilejul de a se ruga și de a-L implora pe Allah în această măreață zi, fiind ocupat cu mersul de colo-colo, cu discuții cu alții ori cu somnul, iar apoi să fie luat prin surprindere de apusul soarelui, după ce a pierdut prilejul prețios al rugii din după-amiaza zilei de ʿArafah.

47 Relatat de Muslim, nr. 2586.

48 Relatat de Muslim, nr. 1218.

Profetul ﷺ a arătat că ritualurile pelerinajului au fost legiferate pentru pomenirea lui Allah, spunând:

إِنَّمَا جُعِلَ الطَّوَافُ بِالْبَيْتِ، وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، وَرَمْيُ الْجِمَارِ لِإِقَامَةِ ذِكْرِ اللَّهِ

„Înconjurarea Casei, mersul între al-Ṣafā și al-Marwah și aruncarea pietricelelor au fost rânduite pentru pomenirea lui Allah.”[49]

De aceea, învățatul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a menționat un principiu folositor în această privință, spunând: „Cei mai buni dintre cei care săvârșesc orice faptă sunt aceia care Îl pomenesc cel mai mult pe Allah Atotputernicul în timpul ei. Cei mai buni dintre cei care postesc sunt aceia care Îl pomenesc cel mai mult pe Allah Atotputernicul în timpul postului lor… Iar cei mai buni dintre pelerini sunt aceia care Îl pomenesc cel mai mult pe Allah Atotputernicul. La fel stau lucrurile cu toate celelalte fapte.”[50]

Nu sunt, așadar, deopotrivă cel care și-a umplut timpul pelerinajului cu pomenire, rugă, recitarea Coranului și alte acte de ascultare și cel care și l-a irosit cu altceva.

49 Relatat de Abū Dāwūd, nr. 1888. Șeicul Ibn Bāz a menționat în Majmūʿ al-fatāwā, 16/186, că este confirmat de la Profet ﷺ.

50 Al-Wābil al-ṣayyib, p. 75.

7. Evitarea gălăgiei și a rugilor în grup

Pelerinul să evite gălăgia în timpul rugii și rugile rostite în grup, căci acestea nu au temei în Sunnah Profetului ﷺ. Cea mai bună și mai desăvârșită călăuzire este cea pe care a urmat-o el ﷺ. Este legiferat ca fiecare pelerin să se roage și să-L pomenească pe Allah de unul singur. Descriind cum făceau companionii talbiyah și Îl pomeneau pe Allah în dimineața zilei de ʿArafah, Anas ibn Mālik, Allah să fie mulțumit de el, a spus:

سِرْتُ هَذَا الْمَسِيرَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ وَأَصْحَابِهِ، فَمِنَّا الْمُكَبِّرُ وَمِنَّا الْمُهَلِّلُ

„Am parcurs acest drum alături de Profet ﷺ și de companionii săi. Unii dintre noi rosteau takbīrul, iar alții tahlīlul.”[51]

Nu rosteau talbiyah, takbīrul sau rugile în cor și nici nu puneau pe cineva să le rostească, iar ceilalți să repete după el.

51 Relatat de Muslim, nr. 1285.

Acestea sunt îndrumările pe care Allah Atotputernicul mi-a înlesnit să le reunesc. Se cuvine ca fiecare credincios căruia Allah i-a înlesnit împlinirea acestui mare stâlp al Islamului să-i înțeleagă valoarea și însemnătatea și să-I mulțumească Binefăcătorului pentru marele bine pe care i l-a dăruit și pentru numeroasele foloase pe care i le-a înlesnit prin îndeplinirea acestei adorări. Allah Atotputernicul spune:

﴿وَأَذِّن فِى ٱلنَّاسِ بِٱلْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ
يَأْتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِّيَشْهَدُوا۟ مَنَـٰفِعَ لَهُمْ﴾

„Și vestește oamenilor pelerinajul: ei vor veni la tine pe jos și pe orice cămilă istovită, venind din orice trecătoare îndepărtată, pentru a lua parte la foloasele lor.”

Coran, al-Ḥajj 22:27–28 (versetul 27 și începutul versetului 28)

Astfel, va dobândi răsplata îmbelșugată de la Domnul robilor, va câștiga Paradisul și fericirea în Ziua Întoarcerii.
În încheiere, Îl rog pe Allah, Cel Preaînalt și Atotputernic, să le dăruiască musulmanilor izbânda de a trage cel mai bun folos din pelerinajul lor la Casa Sa cea Veche, să le primească faptele cu o bună primire, să ne ierte pe toți și să ne facă dintre robii Săi evlavioși, care ascultă cuvintele și urmează ce este mai bun în ele:

﴿أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰهُمُ ٱللَّهُ ۖ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمْ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَـٰبِ﴾

„Aceștia sunt cei pe care Allah i-a călăuzit și aceștia sunt cei înzestrați cu minte.”

Coran, al-Zumar 39:18 (sfârșitul versetului)

Binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei sale și asupra tuturor companionilor săi.

Indice

iertare	19
inovații	8
ostentație	27
Paradis	12
pelerinaj	3, 27
pomenire	24, 30, 31
rugă	19, 22, 23, 25, 26, 30, 31
sinceritate	9, 19, 27
Șayṭān	21
talbiyah	32

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

ZIUA DE ʿARAFAH

O ZI A IERTĂRII ȘI A RUGII

Șapte virtuți și îndrumări pentru folosirea unui prilej de mare bine.

Relatările despre ziua de ʿArafah ne amintesc de desăvârșirea religiei, iertare și rugă. Cartea arată cum poate pelerinul să folosească această zi prin sinceritate, pomenirea lui Allah și rugă pentru sine și pentru ceilalți.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro